

Moldova Agroindbank

**Aprobate
prin decizia Consiliului băncii
din 15 decembrie 2014
procesul-verbal nr. 56**

POLITICILE DE CONTABILITATE

PENTRU ANUL 2015

(STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ)

CUPRINS

Pagina

I. Introducere.....	3
2. Convențiile Politicilor de contabilitate.....	3
2.1 Concepte de bază.....	3
2.2 Standardele de contabilitate.....	4
2.3 Exercițiul financiar.....	4
2.4 Principii de consolidare.....	4
2.5 Răspunderea privind ținerea evidenței contabile și raportarea financiară.....	4
2.6 Situațiile financiare.....	4
2.7 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare.....	5
2.8 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină.....	5
2.9 Auditul extern.....	6
3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate.....	6
3.1 Mijloace bănești.....	6
3.2 Credite și avansuri, emise de bancă.....	6
3.3 Deprecierea creditelor.....	6
3.4 Credite renegociate.....	7
3.5 Investiții financiare.....	8
3.6 Imobilizări corporale (mijloace fixe).....	11
3.7 Stocuri.....	12
3.8 Imobilizări necorporale (active nemateriale).....	13
3.9 Creanțe și datorii.....	13
3.10 Împrumuturi.....	14
3.11 Datorii către clienți.....	14
3.12 Compensarea activelor și datoriilor financiare.....	14
3.13 Contracte de vânzare și re-procurare.....	14
3.14 Capital propriu și rezerve.....	14
3.15 Profit nedistribuit (pierdere neacoperită).....	15
3.16 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor.....	16
3.17 Deprecierea valorii activelor nefinanciare.....	16
3.18 Garanții financiare.....	16
3.19 Datorii și active contingente.....	17
3.20 Provizioane.....	17
3.21 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților.....	17
3.22 Impozitarea.....	17
3.23 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare.....	18
3.24 Leasing.....	18
3.25 Dividende.....	18
3.26 Părți afiliate.....	19
3.27 Instrumente financiare derivate.....	19
3.28 Raportare pe segmente.....	19
3.29 Evenimentele ulterioare datei bilanțului.....	20
4. Dispoziții finale.....	20

Anexă “Lista actelor normative aplicate în domeniul Politicilor de contabilitate”

1. Introducere

Baza elaborării

Politicile de contabilitate în bancă se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe (DCF) în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) ce conțin standarde și interpretări aprobate de Consiliul de Elaborare a Standardelor (IASB), precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (SIC) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor aprobate de IASB, care sunt în vigoare.

Politicile de contabilitate se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe și pot fi modificate doar dacă modificarea:

- a) este impusă de un SIRF;
- b) are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

Politicile de contabilitate se păstrează în Centrală - la Șeful Departamentului Contabilitate și Finanțe – contabil-șef al băncii; în filiale – la contabilul-șef al filialei. Pentru aplicare în lucru copiile Politicilor de contabilitate se pun la dispoziția următoarelor persoane:

- a) Președintelui Comitetului de Conducere al băncii;
- b) Vicepreședinților Comitetului de Conducere al băncii;
- c) Directorului financiar al băncii;
- d) Șefilor Departamentelor Centralei băncii;

Politicile de contabilitate se publică pe pagina web a băncii.

Domeniul de aplicare

Politicile de contabilitate se aplică în toate subunitățile băncii.

2. Convențiile Politicilor de contabilitate

2.1 Concepte de bază

Contabilitatea de angajamente

Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (nu pe măsura ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Continuitatea activității

Se presupune că banca își va continua activitatea în viitorul previzibil și nu are intenția și nici nevoia de a lichida sau de a-și reduce în mod semnificativ activitatea.

2.2 Standardele de contabilitate

În procesul desfășurării activității sale banca utilizează standarde, regulamente, norme, ordine și proceduri de evidență, situațiile financiare elaborate în baza Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare sau/și prin decizii conform Statutului băncii.

2.3 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile economice efectuate în bancă în perioada respectivă.

Toate operațiunile economice și financiare, ce țin de activitatea băncii și care reflectă situația patrimonială și financiară a băncii și rezultatele activității economice în anul gestionar se contabilizează și se reflectă în Situațiile financiare ale băncii pentru anul gestionar în conformitate cu cerințele SIRF emise de către IASB.

2.4 Principii de consolidare

Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderilor fiice. Situațiile financiare ale întreprinderilor fiice se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale băncii, fiind utilizate politici de contabilitate similare.

Întreprinderile - fiice sunt consolidate din data apariției controlului băncii asupra acestor întreprinderi pînă la data încetării controlului.

2.5 Răspunderea privind ținerea evidenței contabile și raportarea financiară

Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară îi revine Președintelui Comitetului de Conducere al băncii.

2.6 Situațiile financiare

Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIRF distincte și consolidate, ce include:

- a) o situație a poziției financiare la sfîrșitul perioadei;
- b) o situație de profit sau pierdere precum și alte elemente ale rezultatului global aferente perioadei;
- c) o situație a modificărilor capitalului propriu pe perioadă;
- d) o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioadă;
- e) notele cuprinzînd un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.

Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a Republicii Moldova. Situațiile financiare sunt întocmite în baza costului istoric, cu excepția activelor financiare deținute pentru tranzacționare, activelor financiare disponibile pentru vânzare, clădirilor și terenurilor care sunt evaluate la valoarea justă.

Situațiile financiare includ indicatorii activității tuturor filialelor, agențiilor și punctelor de schimb valutar, subunităților băncii indiferent de locul amplasării acestora.

La întocmirea situațiilor financiare consolidate, situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderii fiice se combină element cu element, prin însumarea elementelor similare din active, datorii, capital propriu, venituri și cheltuieli.

2.7 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare

Relevanță

Informațiile financiare relevante sunt cele care au capacitatea de a genera o diferență în deciziile luate de către utilizatori. Informațiile pot avea capacitatea de a genera o diferență în luarea unei decizii chiar dacă unii utilizatori aleg să nu profite de aceste informații sau dacă le cunosc deja din alte surse. Informațiile financiare au capacitatea de a genera o diferență în luarea unor decizii dacă au valoare predictivă, valoare de confirmare sau ambele.

Informațiile sunt semnificative dacă omiterea sau prezentarea lor eronată ar putea influența deciziile pe care utilizatorii le iau pe baza informațiilor financiare privind banca.

Reprezentare exactă

Rapoartele financiare reprezintă fenomenele economice în cuvinte și cifre. Pentru a fi utile, informațiile financiare nu trebuie numai să reprezinte fenomenele relevante, ci trebuie și să reprezinte exact fenomenele pe care își propune să le reprezinte. Pentru a fi o reprezentare exactă perfectă, o descriere trebuie să aibă trei caracteristici. Aceasta trebuie să fie *completă, neutră și fără erori*.

Comparabilitate

Deciziile utilizatorilor presupun alegerea între alternative. Comparabilitatea este una din caracteristicile calitative care permite utilizatorilor să identifice și să înțeleagă similitudinile și diferențele dintre elemente. Informațiile privind banca sunt mult mai utile dacă pot fi comparate cu informații similare aferente unei alte perioade sau date.

Verificabilitate

Verificabilitatea ajută în asigurarea utilizatorilor că informațiile reprezintă exact fenomenele economice pe care își propun să le reprezinte.

Oportunitate

Oportunitatea înseamnă că informațiile sunt disponibile pentru factorii decizionali în timp util pentru a le influența deciziile.

Inteligibilitate

Clasificarea, caracterizarea și prezentarea în mod clar și concis a informațiilor le fac pe acestea *inteligibile*.

Unele fenomene sunt inerent complexe și nu pot fi transformate în fenomene ușor de înțeles. Excluderea informațiilor privind aceste fenomene din rapoartele financiare ar putea face informațiile din respectivele rapoarte financiare mai ușor de înțeles. Totuși, respectivele rapoarte ar fi incomplete și, prin urmare, potențial înșelătoare.

2.8 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină

Activele și pasivele în valută străină exprimate în MDL, se reflectă la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data de raportare.

Tranzacțiile în valută străină se contabilizează la data valutării și la rata de schimb, stipulate de părți pentru înregistrarea mijloacelor bănești în conturile partenerilor. Diferențele de curs care provin din decontarea tranzacțiilor la cursuri diferite de cele de la data tranzacției, precum și diferențele de curs valutar nerealizate din active și obligațiuni monetare în valuta străină nedecontate sunt recunoscute în situația de profit sau pierdere.

2.9 Auditul extern

Corectitudinea aplicării SIRF și procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare se supun unui audit extern, care se asigură de compania internațională de audit. Raportul auditului extern se aduce la cunoștința Consiliului băncii, Adunării generale a acționarilor, Comisiei de cenzori și altor autorități de supraveghere și se publică în conformitate cu legislația în vigoare.

Compania de audit informează Banca Națională a Moldovei despre orice acțiune frauduloasă comisă de funcționarii băncii, precum și despre orice neregulă din administrarea și din efectuarea operațiunilor care ar putea conduce la pierderi materiale pentru bancă.

Banca este în drept în fiecare an să revadă oferta pentru efectuarea acestui exercițiu.

3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate

3.1 Mijloace bănești

În scopul întocmirii situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, titlurile de trezorerie și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției. Numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt sunt deținute la costul amortizat. Titlurile de trezorerie și alte investiții pe termen scurt sunt deținute la valoarea justă.

3.2 Credite și creanțe emise de bancă

Creditele și avansurile sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile, care nu sunt cotate pe piața activă. Acestea survin atunci când banca remite fonduri direct debitorului, neavând intenția de a vinde creanțele. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă minus costurile tranzacției, și sunt ulterior evaluate la costul amortizat folosind metoda ratei efective a dobânzii.

Costul amortizat se calculează ținând cont de orice comisioane, prime și costuri care sunt parte intergră a ratei dobânzii efective.

Banca dezvăluie informația privind portofoliul de credite și provizionul acestuia, reieșind din următoarea segmentare a clienților:

- corporativi;
- retail persoane juridice;
- retail persoane fizice.

Datoriile de la bănci se clasifică în credite și creanțe acordate băncilor și sunt evaluate la cost amortizat diminuat cu provizionul pentru depreciere.

3.3 Deprecierea creditelor

Pierderile din depreciere sunt recunoscute în situația de profit sau pierdere a anului de gestiune atunci când apar ca rezultat al unui sau al mai multor evenimente „Pierderi” care au avut loc după recunoașterea inițială a activului financiar și care au impact asupra valorii sau în timp a fluxurilor de numerar viitoare ale activului financiar sau ale unui grup de active financiare care pot fi estimate fiabil. Dacă banca determină că nu există dovezi obiective referitoare la faptul că s-a constatat depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, indiferent dacă e semnificativă sau nu, atunci activul dat se include într-un grup de active financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit, și se evaluează împreună pentru depreciere. Factorii principali pe care Banca îi ia în considerație pentru a determina dacă un activ financiar este depreciat sunt restanțele și statutul de realizare a garanțiilor aferente, dacă este cazul.

Alte criterii importante care sunt utilizate pentru a determina dacă există dovezi obiective că a avut loc o pierdere din depreciere sunt următoarele:

- a. situația financiară nefavorabilă a clientului, clasificat în categoriile D sau E conform standardelor interne ale Băncii;
- b. încălcarea obligațiilor contractuale;
- c. restructurarea / prolongarea datoriilor;
- d. inițierea procedurii de insolvență;
- e. situația nefavorabilă în ramura de activitate / industria clientului;
- f. indicii de diminuare a fluxurilor de mijloace bănești a perioadelor viitoare;
- g. informație negativă obținută de la biroul de credite și / sau din alte surse;
- h. altele (la discreția specialiștilor băncii).

Pierderile individuale din depreciere sunt întotdeauna recunoscute printr-un cont de provizion pentru a diminua valoarea contabilă a activelor până la valoarea prezentă a fluxurilor de mijloace bănești viitoare estimate (care exclud pierderile viitoare din credit care nu au avut loc) actualizate la rată dobânzii efective inițiale a activului financiar. Calcularea valorii prezente a fluxurilor de mijloace bănești viitoare ale unui activ financiar garantat, reflectă fluxurile de numerar care pot rezulta din executarea ipotecii minus costurile de obținere și vânzare a gajului, indiferent dacă este posibilă executarea ipotecii.

În scopul evaluării colective a deprecierei, activele financiare sunt grupate pe baza caracteristicilor similare a riscului de credit. Aceste caracteristici sunt relevante la estimarea fluxurilor de numerar viitoare pentru grupuri de astfel de active, fiind un indiciu al capacității debitorilor de a plăti toate sumele datorate în conformitate cu termenii contractuali ai activelor care sunt evaluate.

Fluxurile viitoare de numerar într-un grup de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere, sunt estimate pe baza fluxurilor de trezorerie contractuale ale activelor și a experienței managementului privind măsura în care sumele vor deveni restante ca rezultat al pierderilor anterioare și succesele în recuperarea sumelor restante. Experiența din trecut se ajustează pe baza datelor curente observabile pentru a reflecta efectele condițiilor actuale care nu afectează perioadele anterioare, și pentru a elimina efectele condițiilor din trecut care nu există în prezent.

Coeficientul de recuperare a obligațiilor neperformante (Loss given default, LGD) se calculează pentru expunerile garantate și negarantate. Banca utilizează o perioadă de observație de patru luni (time horizon) pentru estimarea provizionului pentru deprecierea colectivă.

Pierderile din depreciere sunt permanent reflectate printr-un cont de provizion. Dacă într-o perioadă ulterioară valoarea pierderii din depreciere se diminuează și această diminuare poate fi atribuită obiectiv unui eveniment care a avut loc după ce pierderea a fost recunoscută (cum ar fi o îmbunătățire a ratingului de credit al debitorului), atunci pierderea recunoscută anterior este stornată prin ajustarea contului de provizion prin contul de profit sau pierdere.

Activele irecuperabile sunt casate din provizionul pentru pierderi din depreciere la active după ce s-au sfințit toate procedurile pentru recuperarea activului și a fost determinată valoarea pierderii. Recuperările ulterioare ale sumelor casate sunt creditate la contul de cheltuieli pentru formarea provizionului pentru pierderi din depreciere la active.

3.4 Credite renegotiate

Cînd este posibil banca încearcă să restructureze creditele decît să ia în posesie gajul. Acesta poate implica extinderea graficului de plată și renegocierea condițiilor de creditare.

Conducerea Băncii revizuire în mod continuu creditele renegotiate pentru a se asigura că toate cerințele sunt respectate și plățile ulterioare vor avea loc. Creditele continuă să fie obiectul unei evaluări individuale sau colective a deprecierii.

3.5 Investiții financiare

Instrumente Financiare - termeni-cheie de evaluare.

În funcție de clasificarea acestora, instrumentele financiare sunt contabilizate la valoarea justă sau cost amortizat, după cum este descris mai jos:

Valoarea justă este valoarea la care poate fi tranzacționat un activ sau la care o datorie ar putea fi stinsă, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective. Valoarea justă este prețul curent oferit de cumpărător pentru activele financiare și prețul cerut de vânzător pentru obligațiunile financiare ce sunt cotate pe o piață activă.

Determinarea valorii juste

Valoarea justă a instrumentelor financiare tranzacționate pe o piață activă la data situației poziției financiare este măsurată ca produsul dintre prețul oferit pentru activul sau datoria individuală și cantitatea deținută de entitate. Pentru toate celelalte instrumente financiare pentru care nu există o piață activă, valoarea justă este determinată utilizând tehnici de evaluare. Tehnicile de evaluare includ metoda fluxurilor de trezorerie actualizate, compararea cu alte instrumente pentru care există preț de piață observabil, modele de creditare și alte tehnici de evaluare relevante.

Unele instrumente financiare sunt reflectate la valoarea justă utilizând tehnici de evaluare pentru care nu există piață curentă sau date observabile ale pieței. Valorile juste respective sunt determinate utilizând tehnici de evaluare testate utilizând prețuri din orice tranzacții actuale observabile pe piață și, utilizând estimarea de către bancă a celei mai bune metode de evaluare.

Modelele de evaluare sunt ajustate pentru a reflecta diferența dintre prețurile cererii și ofertei pentru a reflecta costul poziției închise, creditul contrapărților și decalajul de lichiditate și a limitărilor în utilizarea tehnicilor respective.

De asemenea, profitul sau pierderea calculate la momentul recunoașterii inițiale a astfel de instrumente financiare („Ziua 1” profit sau pierdere) este amânat și recunoscut doar când intrările de date pe piață devin observabile, sau la derecunoașterea acestora instrumente financiare.

Pentru activele și obligațiunile cu risc de piață de compensare, banca poate utiliza prețurile medii pe piață drept bază pentru stabilirea valorii juste a pozițiilor cu risc de compensare și poate aplica corespunzător prețul cerut sau oferit la poziția deschisă netă.

Un instrument financiar este privit ca cotate pe piața activă dacă prețurile cotate sunt disponibile cu regularitate la burse sau alt gen de instituții și acele prețuri sunt obiective pentru tranzacțiile de piață actuale și regulate.

Tehnicile de evaluare, precum metoda de discount a fluxurilor de numerar sau modelul în baza tranzacțiilor obișnuite recente sau luarea în considerare a informației financiare a întreprinderii în care s-a investit, sunt utilizate pentru a evalua la valoarea justă instrumentele financiare pentru care nu este disponibil prețul de piață. Tehnicile de evaluare pot solicita presupuneri care nu sunt confirmate de date observabile pe piață. Informația aferentă va fi dezvăluită în situațiile financiare dacă modificarea oricăror din aceste supoziții într-o alternativă posibilă ar schimba în mod semnificativ profitul, venitul, activele și obligațiunile totale.

Costurile de tranzacție sunt costuri incrementale care se atribuie direct achiziției, emiterii sau cedării unui instrument financiar. Un cost al schimbării nivelului de activitate este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi achiziționat, emis sau cedat instrumentul financiar. Costurile de tranzacție includ comisioanele și plățile achitate agenților (inclusiv angajații care activează în calitate de agenți comerciali), consultanților, brokerilor și dealerilor, plățile percepute de agențiile de reglementare și bursele de valori mobiliare, și impozite și taxe de transfer. Costurile de tranzacție nu includ primele de datorie sau discounturile, costurile financiare sau costurile administrative sau de menținere.

Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei obligațiuni financiare este valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluat(ă) la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus dobânda calculată, și pentru instrumentele financiare minus orice decontare a provizionului pentru depreciere. Dobânda calculată include amortizarea costurilor de tranzacționare amânate la recunoașterea inițială și orice primă sau discount la valoarea de scadență utilizând metoda ratei efective a dobânzii. Veniturile și cheltuielile aferente dobânzilor calculate, ce includ atât cuponul calculat cât și discountul sau prima amortizată (inclusiv plăți amânate la inițiere, dacă acestea au existat), nu sunt prezentate separat și sunt incluse în valoarea contabilă a elementelor aferente în situația poziției financiare.

Metoda ratei efective a dobânzii este o metodă de alocare a veniturilor sau cheltuielilor aferente dobânzilor în perioada relevantă pentru a obține o rată a dobânzii constantă periodică (rata dobânzii efectivă) asupra valorii contabile. Rata efectivă a dobânzii reprezintă rata care actualizează exact plățile și încasările viitoare în numerar (cu excepția pierderilor viitoare din creditare) pe durata de viață preconizată a instrumentului financiar sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă, la valoarea contabilă netă a activului financiar sau a datoriei financiare.

Rata efectivă a dobânzii actualizează fluxurile de numerar a instrumentelor la următoarea dată a modificării ratei, cu excepția primelor și discounturilor (reducerilor) care reflectă depășirea marjei de credit asupra ratei flotante specificată pentru instrument, sau alte variabile care nu se actualizează la ratele de piață. Aceste prime și discounturi sunt amortizate pe toată durata de viață prognozată pentru instrumentul respectiv. Calculul valorii include toate comisioanele plătite sau încasate între părțile participante la contract, care fac parte din rata efectivă a dobânzii.

a) Activele financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

Investițiile în titlurile de plasament clasificate drept deținute pentru tranzacționare sunt incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere”.

Valorile mobiliare deținute pentru tranzacționare sunt titluri, care fie au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei intermediatorului, fie sunt titluri incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit.

Valorile mobiliare deținute pentru tranzacționare sunt recunoscute inițial la valoarea justă. După recunoașterea inițială, titlurile de tranzacționare sunt evaluate la valoarea justă pe baza prețurilor înregistrate pe piața organizată.

Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în venit financiar în situația rezultatului global. Veniturile din dobânzi aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dobânzi în situația rezultatului global.

Toate achizițiile și vânzările de titluri de trezorerie ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementări sau de practicile de piață sunt recunoscute la data decontării.

b) Investițiile disponibile pentru vânzare

Toate investițiile care nu au fost clasificate ca valori mobiliare deținute pentru tranzacționare sau păstrate până la scadență sau credite și creanțe, sunt clasificate ca valori mobiliare disponibile pentru vânzare. Toate procurările și vânzările de investiții, care trebuie transmise în perioada de timp stabilită de legislație sau convențiile de piață sunt recunoscute la data decontării. Acestea sunt recunoscute inițial la valoarea justă plus costurile tranzacției.

Ulterior recunoașterii inițiale valorile mobiliare disponibile pentru vânzare sunt reevaluate la valoarea lor justă, cu excepția cazurilor când valoarea justă nu poate fi determinată și sunt ținute la evidență la cost minus oricare provizion de depreciere.

Valorile juste sunt bazate pe prețurile cotate sau sunt estimate pe baza modelelor fluxului de numerar și a coeficienților care reflectă circumstanțele specifice ale emitentului. Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru vânzare sunt recunoscute la alte rezultate globale. Dobânda pentru investițiile disponibile pentru vânzare este raportată la venituri din dobânzi.

Pierderile din depreciere se recunosc în situația rezultatului global a perioadei în care au survenit ca rezultat al unui sau mai multor evenimente („evenimente pierderi”), care s-au petrecut după evaluarea inițială a investițiilor disponibile pentru vânzare.

Diminuare semnificativă sau continuă a valorii juste a investiției sub costul acesteia este o dovadă a deprecierei investiției. Pierderile din depreciere cumulative – calculate ca diferența dintre costul de achiziție și valoarea actuală justă, diminuată cu orice provizion pentru deprecierea acestui activ, recunoscut anterior în situația rezultatului global – se reclasifică din alte rezultate globale în profitul sau pierderea perioadei.

c) Investiții păstrate până la scadență

Investițiile păstrate până la scadență sunt investițiile care poartă plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care banca are intenția și capacitatea de a le păstra până la scadență. După recunoașterea inițială, investițiile financiare păstrate până la scadență sunt ulterior recunoscute la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus provizionul pentru depreciere.

Costul amortizat este calculat luând în considerație orice reducere sau primă la achiziționare și plățile care sunt parte integrală a dobânzii efective. Amortizarea este inclusă în venitul din dobânzi. Pierderea parvenită în urma deprecierei acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investițiile financiare în situația rezultatului global.

d) Investiții în întreprinderi fiice (subsidiari)

Întreprinderile fiice sunt entitățile, care sunt controlate de bancă. Investițiile în întreprinderi fiice sunt recunoscute inițial la cost (inclusiv costurile tranzacției). După recunoașterea inițială, acestea sunt evaluate la cost minus pierderile din depreciere.

e) Investițiile în întreprinderi asociate

Un asociat este o entitate în care banca are o influență semnificativă. Investițiile în asociați sunt recunoscute inițial la cost, iar ulterior sunt evaluate la cost minus pierderile din depreciere.

Influența semnificativă este capacitatea de a participa la luarea deciziilor de politică financiară și de exploatare ale entității în care s-a investit, fără a exercita un control comun asupra acestor politici.

3.6 Imobilizări corporale (mijloace fixe)

Imobilizările corporale sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Durata de viață utilă și valoarea reziduală a imobilizărilor corporale se revizuiesc cel puțin o dată în an la fiecare sfârșit de exercițiu financiar.

Mijloacele fixe sunt înregistrate la valoarea costului minus uzura acumulată și pierderile din deprecierea valorii, cu excepția grupelor „Clădiri”, „Terenuri de pământ” - care sânt înregistrate la valoare reevaluată.

Terenurile și clădirile sunt supuse reevaluării cu o anumită regularitate pentru a asigura ca valoarea contabilă a activului să nu difere semnificativ de valoarea care ar fi determinată la finele perioadei de raportare prin metoda valorii juste.

Dacă un element al imobilizărilor corporale este reevaluat, atunci întreaga clasă din care face parte acest element va fi reevaluată.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare va fi înregistrată direct la creditul conturilor de capitaluri proprii sub titlul de “diferențe din reevaluare”. Cu toate acestea, majorarea constatată din reevaluare va fi recunoscută în profit și pierdere în măsura în care aceasta compensează o descreștere din reevaluarea aceluiași activ recunoscută anterior în profit și pierdere.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este diminuată ca urmare a unei reevaluări, această diminuare va fi recunoscută în profit și pierdere. Cu toate acestea, diminuarea rezultată din reevaluare va fi scăzută direct din proprietatea imobiliară la capitolul din reevaluare corespunzător aceluiași activ, în măsura în care există sold creditor în surplusul din reevaluare pentru acel activ. Surplusul din reevaluarea aferent activului reevaluat inclus în capital este transferat la profit nerepartizat când activul este derecunoscut.

Cheltuielile privind reparațiile și întreținerea sunt înregistrate ca cheltuieli operaționale la momentul realizării lor. Cheltuielile ulterioare privind mijloacele fixe sunt

recunoscute ca active doar dacă acele cheltuieli îmbunătățesc condiția activului peste standardul de performanță evaluat inițial.

Acolo unde valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat parțial la valoarea recuperabilă. Câștigurile și pierderile din vânzarea mijloacelor fixe sunt determinate prin referință la valoarea de bilanț și sunt înregistrate ca alte venituri curente.

Amortizarea (Uzura)

Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcție a activelor pe toată durata estimată de funcționare utilă, utilizând următoarele durate de exploatare:

Active	Ani
1.Clădiri	33-50
2.Moderinizări aduse activelor închiriate	4-15
3.Bancomate	4
4.Echipamente și instalații	4-8
5.Calculatoare	4
6.Vehicule	7

Surplusul din reevaluare aferent activului reevaluat inclus în capital este transferat la profitul nerepartizat când activul este derecunoscut.

Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Conducere al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparațiilor și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a a imobilizărilor corporale uzurabile poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.

3.7 Stocuri

Stocurile sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziție, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.

Stocurile se evaluează la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

Valoarea realizabilă netă este prețul de vânzare estimat pe parcursul desfășurării normale a activității, minus costurile estimate pentru finalizare și costurile estimate necesare efectuării vânzării.

Evidența stocurilor de mărfuri și materiale se ține pe fiecare tip, grupă de materiale omogene și persoana gestionară.

În componența stocurilor de mărfuri și materiale se includ materialele destinate consumului și prestării serviciilor și obiectele de mică valoare și scurtă durată (OMV și SD).

Obiecte de mică valoare și scurtă durată (OMV și SD) sunt active, valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul stabilit de legislație, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități.

Pentru OMV și SD, valoarea unitară a cărora depășește 1/2 din plafonul stabilit, în cazul livrării de la depozit în exploatare, amortizarea se calculează în proporție de 100% din costul acestora diminuat cu valoarea reziduală.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată aflate în exploatare, valoarea unitară a cărora este mai mică de 1/2 din plafonul stabilit în conformitate cu legislația în vigoare urmează să fie trecute la cheltuieli pe măsura predării acestora de la depozit în exploatare și cu înregistrarea valorilor respective în registrele de evidența-cantitativă. Obiectele de mică valoare și scurtă durată valoarea cărora este mai mică de 500 lei urmează să fie trecute la cheltuieli pe măsura predării acestor obiecte de la depozit în exploatare fără înregistrarea în registrele de evidență cantitativă.

Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.

3.8 Imobilizări necorporale(Active nemateriale)

Imobilizările necorporale reprezintă costuri pentru achiziția de programe informatice, brevete și licențe, ce sunt amortizate folosind metoda casării liniare pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de funcționare utilă (maximum 20 ani). Cheltuiala cu amortizarea activelor nemateriale este recunoscută în situația de profit sau pierdere.

Imobilizări necorporale sunt recunoscute inițial la cost. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire. Costurile asociate dezvoltării sau menținerii elementelor de programe informatice sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

După recunoașterea inițială imobilizările necorporale sunt evaluate la costul său diminuată cu orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

Pentru imobilizările necorporale durata de funcționare utilă se revede anual și se modifică prin dispoziția președintelui Comitetului de Conducere al băncii, prezentată de departamentul responsabil.

În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

3.9 Creanțe și datorii.

La această categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat) și cheltuieli aferente averii luate în posesie, precum și alte creanțe și datorii aferente activității economice și financiare a băncii.

Creanțele și datoriile se înregistrează în evidență la valoarea nominală și se reflectă în rapoartele financiare la data efectuării tranzacției.

Evidența creanțelor și datoriilor se ține separat pe fiecare debitor sau/și creditor și tip de valută.

Pentru astfel de creanță, SIC 39 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului. Fluxurile anticipate de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

Sumele datoriilor aferente obligațiunilor băncii față de creditorii săi, la data onorării acestora se trec la scăderi (se diminuează) după transferarea lor în favoarea persoanelor fizice sau/și juridice. Datoriile, pentru care termenul de prescripție, stabilit prin

legislația în vigoare, a expirat, și nu sunt solicitate de către creditori, se raportează la venituri în baza dispozițiilor semnate de persoanele împuternicite

3.10 Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea justă, diminuată cu costurile tranzacției suportate. Ulterior, împrumuturile sunt evaluate la costul amortizat, iar orice diferență între încasările nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în situația rezultatului global pe perioada scursă pînă la maturitatea folosind metoda **dobânzii** efective.

3.11 Datorii către clienți

Datoriile către clienți sunt datorii nederivate către persoane fizice, stat sau persoane juridice și sunt contabilizate la cost amortizat.

Datoriile către autoritățile publice se includ în datoriile către clienți și cuprind conturi curente ale Ministerului de Finanțe a Moldovei și conturile de depozit ale Casei Naționale de Asigurări Sociale, care sunt înregistrate la cost amortizat, folosind metoda dobânzii efective.

3.12 Compensarea activelor și obligațiunile financiare

Activele și obligațiunile financiare sunt compensate, iar suma netă este raportată în bilanț atunci cînd există un drept legal impozabil cu privire la compensarea sumelor recunoscute și există intenția de realizare sau de compensare a acestora pe o bază netă sau de realizare a activului și de decontare a obligațiunii simultan.

3.13 Contracte de vânzare și re-procurare

Acordurile de vânzare și răscumpărare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la valori mobiliare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare sunt înregistrate ca dobînzi și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revînzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite și avansuri.

3.14 Capital propriu și rezerve

Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii

nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Acțiunile ordinare de tezaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de tezaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Acțiunile de tezaur achiziționate sau răscumpărate în scop de a reduce capitalul social al băncii urmează a fi anulate după înregistrarea modificărilor respective în statutul băncii. Acțiunile de tezaur achiziționate sau răscumpărate în alt scop decât cel de reducere a capitalului social, precum și alte acțiuni plasate ale băncii, luate din aceasta ca titlu de cautiune, nu vor depăși 10% din capitalul social al băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea Generală a Acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

Creșterea de capital se constată la depășirea sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod asupra bazei valorice a activului de capital.

Pierderea de capital se constată la depășirea bazei valorice a activului de capital asupra sumei rezultate din vânzarea, schimbul sau înstrăinarea prin alt mod.

Nu se recunosc veniturile sau cheltuielile în situația rezultatului global, provenite din procurare, vânzare, emisie sau anulare a instrumentelor de capital.

3.15 Profit nedistribuit (pierdere neacoperită)

Profitul sau pierderea se determină ca diferența dintre veniturile și cheltuielile băncii, indiferent de data încasării sau plății lor.

Repartizarea profitului se efectuează conform hotărârii Adunării Generale a Acționarilor: la plata dividendelor, la formarea fondului de rezervă, la acoperirea pierderilor perioadei curente, la sumele corecțiilor efectuate pînă la aprobarea profitului nedistribuit de către adunarea acționarilor.

Indicii financiari privind profitul nedistribuit se prezintă în situațiile financiare: situația poziției financiare, situația rezultatului global, situația modificărilor în capitalul propriu.

3.16 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor

Toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente: profitul sau pierderea din activitățile curente și elementele extraordinare.

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobîndă pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda dobânzii efective. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din valori mobiliare păstrate pînă la scadență și deținute pentru tranzacționare cu

venit fix precum și discounturile calculate, primele aferente titlurilor de trezorerie și alte instrumente similare.

Costurile directe aferente creditelor/împrumuturilor sunt amânate și amortizate la venitul din dobânzi/cheltuieli cu dobânzi pe parcursul perioadei creditului/împrumutului utilizând metoda dobânzii efective.

Veniturile din comisioane și spezele bancare pentru diversele servicii bancare sunt înregistrate la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividendele sînt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

3.17 Deprecierea valorii activelor nefinanciare

Banca estimează la fiecare dată de raportare dacă există indici ale deprecierei activelor. În cazul în care sunt identificați astfel de indici, sau când testarea anuală a deprecierei pentru careva active este cerută, Banca estimează valoarea recuperabilă a activului. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar (UGN) reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a UGN depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pentru a determina valoarea de utilizare, fluxurile de trezorerie viitoare sunt actualizate la valoarea lor prezentă utilizând rata de actualizare înainte de impozitare ce reflectă estimările curente ale pieței aferente valorii-timp a banilor și riscurile specifice aferente activului. Pentru determinarea valorii reale minus costurile de realizare este utilizată o tehnică de evaluare potrivită. Aceste calcule sunt coroborate cu evaluările multiple sau altor indicatori ai valorii juste.

3.18 Garanții financiare

În cursul activității economice ordinare Banca emite garanții financiare ce includ acreditive, garanții și angajamente de acceptare. Garanțiile financiare sunt recunoscute inițial în situațiile financiare la valoarea justă, în “Alte obligațiuni”, fiind valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, datoria Băncii aferentă fiecărei garanții este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară apărută în rezultatul garanției.

Orice creștere a obligațiilor aferente garanțiilor financiare este înregistrată în situația rezultatului global în “Deprecierea valorii creditelor”. Câștigul primit este recunoscut la situația de profit sau pierdere în “Venit din comisioane” în baza metodei liniare pe tot parcursul termenului unei garanții.

3.19 Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Ele sunt prezentate în note, cu excepții cazurilor în care posibilitatea unei ieșiri de beneficii economice este îndepărtată.

Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare, dar sunt dezvăluite cînd o intrare de beneficii este probabilă.

3.20 Provizioane

Banca recunoaște provizioane atunci când are obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și atunci când o estimare rezonabilă a obligației poate fi făcută.

3.21 Costuri aferente pensiilor și beneficii oferite angajaților

Banca efectuează contribuții către fondurile înființate în Republica Moldova pentru pensii, asistență medicală și beneficii aferente șomajului calculate în baza salariilor tuturor angajaților Băncii. Banca nu participă la nici un alt plan de pensii nu are nici o obligație de a oferi alte beneficii foștilor sau actualilor angajați.

3.22 Impozitarea

Impozitul pe profit include totalitatea impozitelor care se stabilesc asupra profiturilor impozabile.

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivând din legislația națională în vigoare.

Diferențele între raportarea financiară în conformitate cu SIFR și reglementările fiscale a RM generează diferențe între valorile activelor și obligațiilor și baza lor fiscală. Impozitul pe venit amânat este reflectat contabil în conformitate cu SIC 12 “Impozitul pe venit”, folosind metoda obligațiilor, pentru acele diferențe temporare ce apar ca diferență între baza de calcul a impozitului pentru active și pasive, și valoarea determinată pentru întocmirea situațiilor financiare conform SIFR.

Activele și datoriile privind impozitul amânat sunt calculate utilizând ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la date bilanțului. Activele amânate privind impozitul pe venit sunt recunoscute pentru toate diferențele temporare deductibile, activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe venit în măsura în care există probabilitatea unui profit impozabil disponibil, din care să se utilizeze toate diferențele temporare deductibile și activele și pierderile neutilizate privind impozitul pe venit.

3.22.1 Achitarea impozitului pe venit în rate

Achitarea impozitului pe venit în rate se va efectua nu mai târziu de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie ale anului fiscal, în sume egale cu $\frac{1}{4}$ din suma impozitului calculată din venitul impozabil calculat pentru anul precedent, prin aplicarea cotei stabilite.

Pentru anul 2015 cota impozitului pe venit constituie 12% din venitul impozabil.

3.23 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare

Banca recunoaște un activ financiar sau o obligațiune financiară în situația poziției financiare doar în cazul în care Banca devine parte a unui acord contractual cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, adică la data când activul este livrat Băncii sau de către Bancă. Tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare sunt procurări sau vânzări de active financiare

care solicită livrarea activului pe parcursul perioadei stabilite de regulile sau convențiile pieței.

Recunoașterea unui activ financiar este anulată în cazurile:

- Dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca menține dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului, dar și-a asumat obligația de a le achita pe deplin, fără tergiversări semnificative, unei părți terțe în cadrul unui acord de intermediere; sau
- Banca și-a transferat drepturile de a primi fluxul de numerar aferent activului și fie:
  - a) a transferat substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau
  - b) nu a transferat și nu a menținut substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului, dar și-a transferat controlul asupra activului.

În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Continuarea implicării entității în forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea mai mică între valoarea activului și valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea fi nevoită să o achite.

Recunoașterea unei obligațiuni financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

3.24 Leasing

Leasing financiar (Banca drept Locator)

Banca reflectă activele aferente leasing-ului financiar drept creanțe egale cu investiția netă în leasing. Venitul financiar se constată în baza unei rate periodice constante de venit din investiția netă scadentă. Costul direct inițial este inclus în valoarea inițială a creanțelor privind leasing-ului financiar și reduce suma venitului recunoscut pe parcursul perioadei de leasing.

Leasing operațional (Banca drept Locator)

Leasingul unde locatorul păstrează în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente proprietății bunului este clasificat ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional sunt recunoscute ca cheltuiala perioadei în contul de profit și pierdere prin metoda liniară de-a lungul termenului de leasing.

3.25 Dividende

Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea Generală anuală a Acționarilor băncii. Rapoartele contabile ale băncii servesc drept bază pentru distribuirea profitului și altor alocări.

3.26 Părți afiliate

O parte afiliată este o persoană sau o entitate care este afiliată entității care își întocmește situațiile financiare .

- (a) O persoană sau un membru apropiat al familiei persoanei respective este afiliat(ă) unei entități raportoare dacă acea persoană:

- (i) deține controlul sau controlul comun asupra entității raportoare;
  - (ii) are o influență semnificativă asupra entității raportoare; sau
  - (iii) este un membru al personalului-cheie din conducerea entității raportoare sau a societății-mamă a entității raportoare;
- (b) O entitate este afiliată unei entități raportoare dacă întrunește oricare dintre următoarele condiții:
- (i) Entitatea și entitatea raportoare sunt membre ale aceluiași grup (ceea ce înseamnă că fiecare societate-mamă, filială și filială din același grup este legată de celelalte).
  - (ii) O entitate este entitate asociată sau asociere în participație a celeilalte entități (sau entitate asociată sau asociere în participație a unui membru al grupului din care face parte cealaltă entitate).
  - (iii) Ambele entități sunt asocieri în participație ale aceluiași terț.
  - (iv) O entitate este o asociere în participație a unei entități terțe, iar cealaltă este o entitate asociată a entității terțe.
  - (v) Entitatea este un plan de beneficii postangajare în beneficiul angajaților entității raportoare sau ai unei entități afiliate entității raportoare. În cazul în care chiar entitatea raportoare reprezintă ea însăși un astfel de plan, angajatorii sponsori sunt, de asemenea, afiliați entității raportoare.
  - (vi) Entitatea este controlată sau controlată în comun de o persoană identificată la litera (a).
  - (vii) O persoană identificată la litera (a) subpunctul (i) influențează semnificativ entitatea sau este un membru al personalului-cheie din conducerea entității (sau a societății-mamă a entității).

O tranzacție cu părțile afiliate reprezintă un transfer de resurse, servicii sau obligații între părțile afiliate, indiferent dacă se facturează sau nu un preț.

3.27 Instrumente financiare derivate

Instrumente financiare derivate, inclusiv contractele în valuta străină, contracte forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului, ulterior se reevaluează la valoarea justă. Toate derivatele sunt contabilizate ca active, atunci când valorile juste sunt pozitive, și ca obligațiuni, când valorile juste sunt negative.

Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referință la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valuta străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de bază și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justă cu pierderi sau profit nerealizat.

Schimbările în valoarea justă a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate la contul de profit și pierdere.

Tranzacțiile Futures și Forward, opțiunile valutare, acordurile Swap se înregistrează în evidență la valoarea justificată documentar. Valorile justificate ale acestor instrumente se

înregistrează în situația poziției financiare, iar veniturile și pierderile realizate în contul profitul și pierderile.

3.28 Raportarea pe segmente

Raportarea pe segmente se face în conformitate cu raportarea internă prezentată de Comitetul de Conducere al băncii și de către șefii departamentelor ce sunt responsabili de luarea deciziilor operaționale. Un segment este prezentat separat, în cazul în care veniturile, rezultatul financiar sau activele acestuia reprezintă nu mai puțin de zece la sută din rezultatul financiar total, sau din suma totală a activelor tuturor segmentelor. Raportarea pe segmente este prezentată în situațiile financiare consolidate.

3.29 Evenimentele ulterioare datei bilanțului

Evenimentele ulterioare datei bilanțului sunt reflectate în situațiile financiare în caz că furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la data bilanțului (evenimente ce necesită ajustări), sau indică faptul că ipoteza continuității exploatarei nu este adecvată. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note, în cazul în care sunt semnificative.

4. Dispoziții finale

Prezentul Document intră în vigoare din data 01.01.2015.